

ที่ พร ๐๐๒๓.๓/ว ๑๗๘๔

ศาลากลางจังหวัดเพชรบูรณ์ พร ๕๕๐๐

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติการขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโถงจำกัด

เรียน นายอำเภอ (ทุกอำเภอ) และนายกเทศมนตรีเมืองเพชรบูรณ์

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๕๕.๓/ว ๑๗๕๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

๒. หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ พร ๐๐๒๓.๓/ว ๕๐๖ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๗๕๑

ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และสำเนาหนังสือที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แจ้งว่า ได้รับแจ้งจากจังหวัดนครสวรรค์ ขอหารือเกี่ยวกับการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ของผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำ ดังนี้

๑. กรณีเรือนจำกลางนครสวรรค์ขอให้เทศบาลนครนครสวรรค์ พิจารณาตรวจสอบและลงทะเบียนให้แก่ผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำกลางนครสวรรค์ ซึ่งป่วยเป็นโรคเอดส์ (ตามแบบใบแสดงความเห็นของแพทย์ ท้ายประกาศกระทรวงการคลัง) และมีความประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์

๒. เทศบาลนครนครสวรรค์พิจารณาจากจะเบียบกระหวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และหนังสือกระหวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๕๕๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ มีความเห็นว่า ไม่สามารถรับลงทะเบียนและจ่ายเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ให้กับผู้ป่วยเอดส์รายดังกล่าวได้ จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่

๓. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๗ กำหนดให้ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่ จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว และระเบียบกระหวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๖ กำหนดให้ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีรายได้ไม่เพียงพอ แก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ประกอบกับกระหวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโถงจำกัด ว่าพิจารณาจากภูมิลำเนาของผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกตามกฎหมายในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๘ ส่วนที่ ๖ การอนามัยและการสุขาภิบาล หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๗ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย หมวด ๔ การเลี้ยงอาหาร ข้อ ๗๗ กำหนดให้ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้าและเย็น เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปฏิบัติญาตากล่าวว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่อง กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ไม่ถือเป็นการได้รับสวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ จึงมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

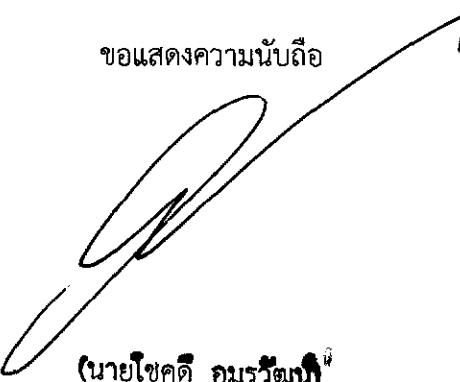
ดังนั้น ...

ดังนั้น ผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำจึงมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์เช่นเดียวกัน โดยเทศบาลนครสวนครรศ์ต้องตรวจสอบสภาพผู้ต้องโทษจำคุกให้ได้ข้อเท็จจริงที่มีความชัดเจนก่อนว่ามีคุณสมบัติตามข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หากปรากฏว่าผู้ต้องโทษจำคุกก่อนเข้าเรือนจำจึงมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ ขณะอยู่ในเรือนจำก็มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ตามเดิม

๔. เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของผู้ป่วยเอดส์ ที่ต้องโทษจำคุก ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ. ๒๕๔๘ จึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

จึงเรียนมาเพื่อขอให้อำเภอ แจ้งให้เทศบาลตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ ถือปฏิบัติ สำหรับเทศบาลเมืองแพร่ ถือปฏิบัติดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(นายไชคดี ออมรรัตน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐-๕๔๕๓-๔๗๗๙, ๐-๕๔๕๓-๔๕๐๔ - ๕ ต่อ ๓๐๒ โทรสารต่อ ๓๐๗
www.phraelocal.go.th

๘๖
๑๐

๘๒
๒๗ ๑๒ ๒๕๖๒

๒๙๐

ที่ นท ๐๘๓๐.๖/๒ ๗๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กรุงฯ ๑๐๓๐

ราช กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง แจ้งแนวทางปฏิบัติการขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโภชนาจจาก
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดนครสวรรค์

อ้างถึง ๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๒. กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๘

๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ นท ๐๘๓๑.๓/๑ ๑๕๔๕ ลงวันที่ ๖๐ พฤษภาคม ๒๕๔๑

๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ นท ๐๘๓๐.๖/๑ ๐๓๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ นท ๐๘๓๐.๖/๔๙ ล.๗
ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากจังหวัดนครสวรรค์ ขอหารือเกี่ยวกับ
การขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ของผู้ต้องขึ้นที่อยู่ในเรือนจำ การณีเรือนจำกลางนครสวรรค์ขอให้เทศบาล
นครสวรรค์ พิจารณาตรวจสอบและลงทะเบียนให้แก่ผู้ต้องขึ้นที่อยู่ในเรือนจำกลางนครสวรรค์ ซึ่งป่วยเป็น
โรคเอดส์ (ตามแบบใบแสดงความเห็นของแพทย์ ท้ายประกาศกระทรวงการคลัง) และมีความประสงค์ขอรับเงิน
เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ เทคนิคการดูแลผู้ป่วยเอดส์ที่จราจรมาจากจะเบี้ยนกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงิน
สงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย
ด่วนที่สุด ที่ นท ๐๘๓๑.๓/๑ ๑๕๔๕ ลงวันที่ ๖๐ พฤษภาคม ๒๕๔๑ มีความเห็นว่า ไม่สามารถรับลงทะเบียน
และจ่ายเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ให้กับผู้ป่วยเอดส์รายเดียวได้ จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่
โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗
กำหนดให้ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย
ได้แก่เรือนจำหรือหัมดาสถานที่ถูกจำคุกอยู่ จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว และระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๖ กำหนดให้
ผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีรายได้
ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือไม่สามารถประกอบอาชีพได้
ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงินเบี้ยยังชีพสูงอายุ
กรณีผู้สูงอายุต้องโภชนาจ ว่าพิจารณาจากกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๕
แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗ ส่วนที่ ๖ การอนามัยและการสุขาภิบาล หมวด ๖
อนามัยของผู้ต้องขึ้น ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องปุ่งห่มหลับนอนแก่นักโทษเด็ดขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๑ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาล
ผู้ต้องขึ้นที่ป่วย หมวด ๔ การเลี้ยงอาหารข้อ ๗๒ กำหนดให้ผู้ต้องขึ้นได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๔ มื้อ

/คือ เช้าและเย็น...

คือ เข้าและเย็น เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปฏิญญาสากรลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่อง กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ไม่ถือเป็นการได้รับสวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ จึงมีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพสูงอายุ ดังนั้น ผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำ จึงมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ ผู้ป่วยเอดส์เช่นเดียวกัน โดยเทศบาลนครสรวรรศต้องตรวจสอบสภาพผู้ต้องโทษจำคุกให้ได้ชัดเจนจริง ที่มีความชัดเจนก่อนว่ามีคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หากปรากฏว่าผู้ต้องโทษจำคุกก่อนเข้าเรือนจำ มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ ขณะอยู่ในเรือนจำก็มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ตามเดิม

เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพของผู้ป่วยเอดส์ ที่ต้องโทษจำคุก ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการท่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายสุพันธุ์ ชุมเจริญ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โทร. ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ต่อ ๕๗๓๓ – ๕๗๓๕
ผู้ประสานงาน นางชฎาภรณ์ ใจหาญ โทร. ๐๘๑-๐๗๖-๑๖๙๙

ที่ นท ๐๘๑๐.๖/๔๙๙๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนราธิวาส แขวงดุสิต กรุงฯ ๑๐๓๐๐

๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง หารือกรณีผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส

อ้างถึง ๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๒. กฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๖๐

๓. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

๔. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ นท ๐๘๑๐.๖/๑๕๔๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

๕. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ นท ๐๘๑๐.๖/๑๓๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

๖. หนังสือจังหวัดนราธิวาส ที่ นว ๐๐๒๓.๓/๑๙๔๙ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากจังหวัดนราธิวาสว่า ขอหารือเกี่ยวกับการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ของผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำ กรณีเรือนจำกลางนราธิวาสว่าด้วยเทศบาลนครนราธิวาส พิจารณาตรวจสอบและลงทบทวนให้แก่ผู้ต้องขังที่อยู่ในเรือนจำกลางนราธิวาส ซึ่งเป็นโรคเอดส์ (ตามแบบใบแสดงความเห็นของแพทย์ ท้ายประกาศกระทรวงการคลัง) และมีความประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๑ ราย เทศบาลนครนราธิวาสพิจารณาจากกรณีเบี้ยยังชีพของมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ นท ๐๘๑๐.๖/๑๕๔๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ มีความเห็นว่า ไม่สามารถรับลงทะเบียนและจ่ายเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์รายดังกล่าวได้ จึงขอหารือว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

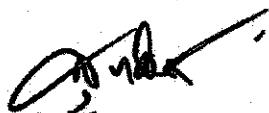
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๙ กำหนดให้ภูมิลำเนาของผู้ที่ถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลหรือตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ได้แก่ เรือนจำหรือทัณฑสถานที่ถูกจำคุกอยู่ จนกว่าจะได้รับการปล่อยตัว และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๖ กำหนดให้ ผู้มีลิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์ผู้ป่วยเอดส์ต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกหอดพึง หรือขาดผู้อุปการะเรียงๆ หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเดี่ยวคนเดียวได้ ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีผู้สูงอายุต้องโทษจำคุก ว่าพิจารณาจากกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๕๗๙ ส่วนที่ ๖ การอนามัย และการสุขาภิบาล หมวด ๒ อนามัยของผู้ต้องขัง ข้อ ๗๐ กำหนดให้จ่ายเครื่องนุ่งหุ่นหลับนอนแก่นักโทษเด็ขาดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หมวด ๓ การรักษาพยาบาล ข้อ ๗๒ กำหนดให้เรือนจำทุกแห่งจัดให้มีสถานพยาบาลเพื่อเป็นการรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ป่วย หมวด ๕ การเดี้ยงอาหารข้อ ๗๗ กำหนดให้

/ผู้ต้องขัง...

ผู้ต้องขังได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๖ มื้อ คือ เข้าและเย็น เป็นการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามหลักปฏิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เรื่อง กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ไม่ถือเป็นการได้รับสวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ จึงมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำ จึงมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์เป็นเดียวกัน โดยเทศบาลนครสวนครรศ์ต้องตรวจสอบสภาพผู้ต้องโทษจำคุกให้ได้ชัดเพื่อจะรู้ว่ามีความชัดเจนก่อนว่ามีคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หากปรากฏว่าผู้ต้องโทษจำคุกก่อนเข้าเรือนจำมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ ขณะอยู่ในเรือนจำมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์ตามเดิม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จุสเจริญ)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต
โทร. ๐ ๒๖๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๗๓๒, ๔๗๐๔ โทรสาร ๔๗๐๓
ผู้ประสานงาน ชญาณิค ใจหาญ โทร. ๐๘๒-๐๗๖-๑๒๕๕